

[Aage Frandsen]

Man har fra Socialdemokratiet sikret sig, at der nu skal være elevråd alle steder. Glimrende! Man kan så spørge, hvad de skal lave. Hvilken indflydelse får de? Og man må også spørge, hvorfor lærerne på erhvervsskolerne ikke må have lærerråd eller i det mindste pædagogiske råd. De må jo trods alt inden for folkeskolen – selv om de heller ikke må så meget længere – have lærerråd eller pædagogiske råd, som det hedder i fremtiden. Hvorfor skal lærerne ikke have et organ? Jeg ved godt, der ikke er tradition for det, men det er vel ikke nogen begrundelse for, at de ikke skal have det. Og hvorfor må de ikke få stemmeret i bestyrelserne? Det må de da trods alt også i folkeskolen, selv om man ikke lovgivningsmæssigt vil give dem stemmeret – det synes vi man skal – men det er da i hvert fald lagt ud, så de har mulighed for at få stemmeret. Det må de ikke få her, og igen må man spørge hvorfor.

I spørgsmålet om Erhvervsuddannelsesrådets sammensætning er der tale om en forbedring i det, der ligger nu, for det er trods alt udtryk for, at lærer- og forstan-derorganisationerne er medlem af Erhvervsuddannelsesrådet, men forligspartierne har fundet frem til noget, som er ganske interessant, nemlig at de nok er medlem, men »de har ikke stemmeret, hvor rådet træffer egentlige afgørelser, f.eks. i sager om eventuel etablering af hovederhvervsområder«. Altså de er medlemmer, men har alligevel ikke stemmeret i en række spørgsmål. Det må man sige er et virkeligt kompromis i ordets negative forstand, fordi det er udtryk for, at den ene part ikke ønsker stemmeret og medlemskab og den anden part ønsker fuldt medlemskab, og så laver man sådan en mærkelig mellemting, som der kan blive meget bøvl om.

Det er baggrunden for, at vi ikke er med i forliget, og at vi har stillet en række ændringsforslag, som jeg kan opregne i 10 punkter:

For det første, at der skal være én adgangsvej, nemlig skolevejen.

For det andet, at unge, der søger disse uddannelser, skal have løn også det første år.

For det tredje, at praktikplads skal sikres. Den kan sikres ved, at man giver arbejdsgiverne en pisk ved, at de skal betale under alle omstændigheder, og en gulerod ved, at praktikelevne så er billigere. Og hvis det ikke er nok, ja, så må man altså fra det offentliges side lave pladser i forbindelse med erhvervsskolerne, hvor

man simpelt hen giver den nødvendige praktikuddannelse. Det synes jeg man lige så godt med det samme kunne indse er nødvendigt i stedet for at sige, at nu prøver vi endnu en gang ad frivillighedens og argumentationens vej. Det er nødvendigt at gå hårdere til værks.

For det fjerde mener vi, det er vigtigt, at man sikrer de små skoler. Forslaget her er udtryk for en del af ministerens liberalisme. Det kan vi ikke lide. Vi kan godt lide ønsket om at lave større selvforvaltning, det er vi glade for, men når man så også siger, at nu skal der være mulighed for, at man kan oprette et fag og få det godkendt senere, så risikerer vi, at de større og kapitalstærke skoler udkonkurrerer de mindre skoler. Derfor mener vi, at det var rigtigt at sikre de små skoler; ellers risikerer vi i hvert tilfælde, at vi om nogle år vil stå med betydelig færre erhvervsskoler.

For det femte mener vi, at de intentioner, der ligger i lærlingelovens § 1, skal være gældende, og jeg syntes også, at hr. Klaus Hækkerup argumenterede for det indirekte, og at det var det, Socialdemokratiet gerne ville have haft igenem.

For det sjette mener vi, at lærer- og forstan-derrepræsentation i Erhvervsuddannelsesrådet skal være reel i alle henseender. Vi mener også, at AC skal være med i Erhvervsuddannelsesrådet, og at LO skal forpligtes til at udpege to, som repræsenterer eleverne, og ikke kun én.

For det syvende skal der være lærerråd – eller pædagogiske råd, hvis det skal være fremtidens sprogbrug – det er et spørgsmål om indhold og kompetence. Det er rimeligt, at lærerne på den måde kan organisere sig på samme måde som eleverne.

For det ottende, at lærere og elever får stemmeret i bestyrelserne.

Og for det niende, at der er ligelig repræsentation af fagbevægelses- og arbejdsgiverorganisationsrepræsentanter i bestyrelserne. Det vil sige, at vi med det samme skulle sige til handelsskoler, som ikke har den ligelige repræsentation: Det skal I have nu. Hvorfor vente med det, når alle er enige om, at det åbenbart er forkert?

Endelig mener vi for det tiende, at man kunne oprette skoleråd, hvortil man kunne delegerer en del af den kompetence, der ligger i bestyrelserne, og en del af den kompetence, der ligger hos lederen. Det vil betyde, at de menne-